

radikale Ministeriums Program. Det glædede mig for et Par Timer siden at se, at Socialdemokratiet havde ogsaa gjort en Svingning, det er jo Svingningernes Tid. Socialdemokratiet har her i sin Betænkning sagt, at man af Hensyn til, at Finansloven indeholder Bevillinger til Militærvesenet, ikke kan stemme for den. Det blev jeg ganske glad ved at se, thi saa var Stillingen klar, saa havde Regeringen heller ikke nede i Folketinget, selv om de sammen med deres allierede bløve Fler-tal, nogen Mulighed for at gennemføre den Forsvarsordning, som de gaa til Valg paa. Det er en klar og tydelig Udtalelse af Socialdemokratiet, at naar Finansloven indetfolder Bevillinger til Militærvesenet, vil man ikke stemme for den. Nu er jeg ikke ganske klar paa, om det ærede 4de Medlem for 9de Kreds (Harald Jensen), der talte paa Socialdemokratiets Vegne, virkelig i Løbet af et Par Timer atter har gjort en Svingning, thi nu kom der Udtalelser fra det ærede Medlem, som i Mod-sætning til, hvad han har skrevet for faa Timer siden, kunde synes at tyde paa, at man alligevel under visse Forhold vilde stemme for en Finanslov med Militærbevillinger. Jeg forstod ikke ganske det ærede Medlem, og det er i den Anledning, at jeg har taget Ordet. Jeg tror, at det vilde være godt, særlig da man, som jeg sagde, staar overfor et Valg, om man havde Klarhed over, hvad Socialdemokratiet i den Retning gaar til Valg paa. Er det det, det ærede Medlem har skrevet her, eller er det noget andet, som han har sagt? Med andre Ord, gaar Socialdemokratiet til det kommende Valg for at støtte den radikale Regering til Gennemførelsen af en radikal Forsvarsordning, der kræver saa og saa mange Millioner, eller gaa de til Valg paa den socialistiske Afvæbningstanke? Det var det, jeg gerne vilde høre af det ærede Medlem, muligvis ogsaa af Regeringen, om der mellem Regeringen og Socialdemokratiet er en saadan Aftale, at de med nogenlunde Sikkerhed kunne gennemføre dette Forsvarsprogram, hvormed de gaa til Valg.

**Stilling:** Efter at de ærede Ordførere nu have talt, maa maaske jeg faa Lejlighed til at gøre nogle Bemærkninger til de

to højtærede Ministre, der vare saa venlige at give et Tilsvar paa min Henstilling ved Finanslovens første Behandling, og jeg maa da begynde med at sige, at jeg kan desværre ikke udtale min Glæde over imødekommende Svar fra nogen af Siderne. Den højtærede Minister for Handel og Søfart var endogsaa meget utilfreds med, at jeg i det hele taget havde fremdraget denne Sag med Hensyn til Meterkommissionen — han kaldte den en ubetydelig Sag, hvad jeg indrømmer, den i og for sig ogsaa er —, og Ministeren fandt, at det havde været heldigere, om Spørgsmaalet ikke var kommet frem. Ja, jeg forstaar ikke rigtig Ministeren her. Ministeren siger, at det er en Sag, der i dobbelt Henseende har principiel Betydning. For det første var jeg Medlem af Meterudvalget, og han troede ikke, at det var vanlig Skik, at et Medlem, der udøver Administrationsgerning, paataler Administrationens daglige Gerning her i Tinget. Det maa være en Misforstaaelse fra den højtærede Ministers Side. Jeg udfører jo ikke nogen Administrationsgerning. Det er en Kommissionsgerning, der er Tale om; det er en Kommission, der er nedsat til at bringe Meterloven ud i det praktiske Liv, altsaa en Kommission, der staar i Forhold til hele Erhvervslivet, og jeg synes, at Ministeren burde have været mig taknemmelig, fordi jeg vilde hjælpe ham til at faa nogle af de Ting frem til Nytte for Erhvervslivet, som hele Meterudvalget var blevet enigt om. Thi det er netop Sagen; naar denne Kommission, hvori der kun sidder 4 Repræsentanter for Næringslivet, medens den for øvrigt bestaar af Videnskabsmænd, vel nogle af Landets dygtigste Mænd, der særlig paa det Omraade ere i Stand til at bringe gode Forslag frem, naar en saadan Kommission vedtager en Henstilling til Ministeren, saa manglede det bare, at Ministeren skulde finde, at det var et Overgreb, at et Medlem bringer det frem her i Tinget. Nu skal jeg ikke komme nærmere ind paa Sagen. Ministeren er jo ny som Parlamentariker; og det er heldigvis endnu ikke Skik og Brug, at man spørger Ministeren om, hvad man maa fremdrage, og hvad man ikke maa fremdrage, og jeg agter heller ikke hverken nu eller i Fremtiden